

وقتی ناصرالدین شاه تمامی درجات نظامی را به افتضاح کشاند!

اعطای حمایل سرتیپی به ملیجک

۸ مهر ۱۴۰۲ ساعت ۹:۴۰

درجات نظامی مانند سرتیپی، سرهنگی، سلطانی، سالاری و امثال آن به قدری فروخته می شد که عده صاحب منصبان خریداری شده دو سه برابر افراد نظامی شد. بعد از اینکه مناصب نظامی، دیگر خریداری نداشت، به فکر فروش القاب افتخاری افتادند.

اعطای مناصب و درجات نظامی در تمامی ارتشهای دنیا امری مرسوم است که به نخبگان نظامی، فرماندهان سپاه به مناسبت خدمات ویژه، شجاعتها و جان فشانی آنها در جنگ ها اعطاء می شود. اعطای این درجات و مناصب نظامی در عصر ناصرالدین شاه به افتضاح کشیده شد. کار این فضاحت به جایی رسید که قبله عالم در ۱۳۰۴ق به ملیجک دوم (عزیزالسلطان) نشان حمایل سرتیپی داد. درجات نظامی مانند سرتیپی، سرهنگی، سلطانی، سالاری و امثال آن به قدری فروخته می شد که عده صاحب منصبان خریداری شده دو سه برابر افراد نظامی شد. بعد از اینکه مناصب نظامی، دیگر خریداری نداشت، به فکر فروش القاب افتخاری افتادند. هر لقب قیمت مخصوصی داشت. تعداد القاب و مناصب به قدری زیاد شده بود که باید فرهنگ جداگانه ای برای آن تنظیم کرد. مثلا از اسم هایی مانند ناصر و نصیر با افزودن پسوندی بدان ها القابی مانند: ناصرالدوله، نصیرخاقان، نصیرالدوله و... می ساختند و می فروختند یا اسم های مختلف را گرفته پسوند «سلطنه» یا «دوله» بدان ها می افزودند مانند: هژیرالسلطنه، کوکب السلطنه، شمس السلطنه، قمرالسلطنه، عضدالسلطنه، ساعدالسلطنه، لسان السلطنه و ساعدالسلطنه، بهادرالدوله و ضرغام الدوله. هرکدام از صاحبان این القاب پرطمطراق در گوشه ای از کشور دارای حشم و خدمی بودند و با غارت و چپاول مردم ستمکش تحت تیول خود، پیشکش های معمول «قبله عالم» را فراموش نمی کردند و با پیشکش های متعدد به تثبیت موقعیت خود و خاندانشان می پرداختند.

منبع: حکیمی، محمود، داستان هایی از عصر ناصرالدین شاه، تهران: قلم، ۲۷۵-۲۷۸

آدرس مطلب:

<https://www.cafetari.kh.com/news/49334/اعطای-حمایل-سرتیپی-به-ملیجک>